

Núria, Nou Creus, Pic de la Fossa del Gegant, Roques Blanques, Pic de l'Àliga.

5 de juliol de 2023

Assistents: Isabel Alcalde, Karin Bruy, Pep Casas, Joselu Fernández, Mercè Font, Carme Guri, Esteve Mogas, Ismael Porcar, Pep Pous, Josep Roca i Esteve Viñolas.

Distància: 10,89 km **Alçada mínima:** 1970 m **Alçada màxima:** 2807 m **Desnivell acumulat:** 900m **Temps total:** 5 h 48 min **Cotxes:** Pep Pous, Esteve Viñolas i Pep Casas. 100 Km.

Ens trobem a les 6 del matí a la *zona esportiva de Corró*. Sortim per la C-17 fins a *Ribes de Freser*, i des d'allà a *Queralbs*, on deixem els cotxes i agafem el cremallera fins a *Núria*.

Deixem les carmanyoles en una taquilla de l'estació, i comencem a caminar en direcció al *coll del Noucreus* a un quart i cinc minuts de nou. El cel està força enteranyinat i fa una mica de fresca per ser un dia de

juliol. Travessem el riu pel *pont de l'Escuder*, i comencem la pujada seguint el curs de la *riera*. El prat està ben ple d'herba verda esquitxada de flors de tots els colors.

Veiem com la boira se'ns acosta, i ens cau a sobre un petit ruixat que ens obliga a treure les capel·lines de la motxilla. Com sol passar de vegades, algú de la colla vol ser prudent i decideix tornar enrere. Els altres, però, continuem la ruta abrigats, i ben aviat para de ploure.

El camí es fa cada vegada més dret, i pugem fent zigzagues per un corriol que arriba al *coll del Noucreus*, a 2796 metres. No hem aclarit mai què hi fan totes aquelles creus allà, hi ha qui parla de pelegrins morts, o d'ex-vots dedicats a la Mare de Déu de Núria... el que sí sabem és que hi són des de fa molts anys i que van donar nom a la muntanya (o va ser al revés?). Trobem dues muntanyistes

alemanyes (mare i filla), parlem una estona amb elles i ens fem tots plegats unes fotografies de grup. Són les onze, i seiem una estona per esmorzar, arrecerats del vent.

va enterrar en aquesta muntanya.

Pugem, encara que no tots, al pic proper de la *Fossa del Gegant*, el cim més alt d'avui, a 2807,7 metres. El seu nom ve d'una antiga llegenda que explica que Rotllà (abans li dèiem Roldan) va matar el gegant sarraí Ferragut i el

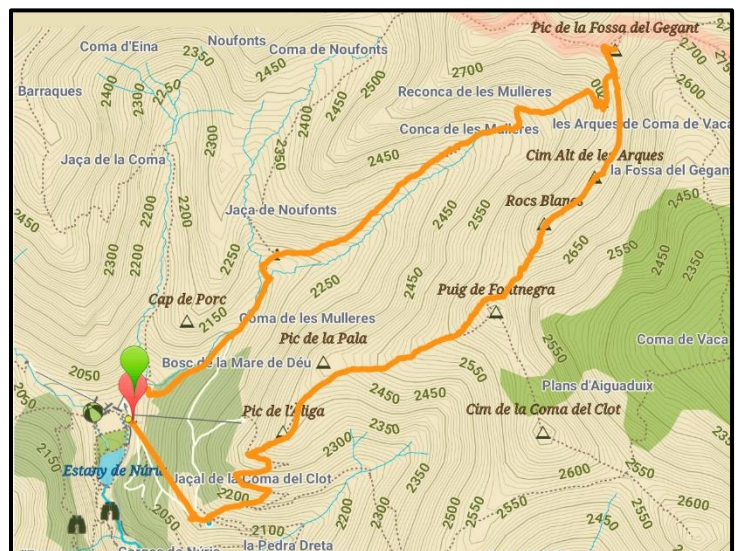
Tornem al coll i comencem a carenar, en direcció sud, seguint el *Serrat del Mig*. A partir d'aquí és un puja i baixa per un camí entre tarteres. Entremig del roquissar hi floreixen estelàries, saxífragues, miosotis i altres floretes de muntanya. Fem el *Cim Alt de les Arques* (2792 m), el *Cim Baix de les Arques* (2782 m.), els *Rocs Blancs* (2789 m) i voregem el *Puig de Fontnegra* sense arribar-lo a pujar. Pel camí contemplem un parell d'isards que pasturen molt a prop.

Passem el *Pic de l'Àliga* (2422 m), i continuem la baixada en forta ziga-zaga pel *Façal de la Coma del Clot*, fins arribar a l'*alberg del Pic de l'Àliga*. Són gairebé les dues i comença a ploure una altra vegada. Com que ho hem pagat amb el cremallera, baixem fins a Núria amb el telefèric.

Dinem de carmanyola al bar de Núria, i agafem el cremallera de dos quarts de quatre fins a Queralbs, on hi tenim els cotxes. Pel camí de tornada a *Granollers* ens aturem a fer un cafè al bar *Gusi de Ribes*.

La setmana que ve anirem a fer el *Puigmal* des de *Fontalba*. Ens trobarem a les sis del matí a la *zona esportiva de Corró*, aquesta vegada sense carmanyola.

Fotografies: Esteve Mogas i Pep Casas
Text: Pep Casas